

Case til arbejdet med Inklusionshjulet

Casen er skrevet primært ud fra et forældreperspektiv, da kilderne til casen er forskellige forældreinterviews. Skab selv de relevante scenarier fra de forskellige professioners perspektiv og analyser dem, altså, hvordan ser casen ud for sundhedsplejerske i casen, som lærer, som socialrådgiver osv.

Familien:

Oliver er 10 år. Forældrene er gift og familien bor i en lille landsby. Moderen har 2 børn på 16 og 14 år fra et tidligere ægteskab. Begge børn bor hos faderen i en anden kommune. Den ældste er diagnosticeret ADHD. Der er samkvem hver 2. weekend og i ferier. Der foreligger ingen oplysninger i øvrigt om de 2 børn.

Faderen arbejder som montør, hovedsagelig i udlandet. Han er derfor ikke særlig meget hjemme. Moderen er uden arbejde.

Moderens alkoholproblem:

Moderen har imidlertid et tiltagende alkoholproblem, som hun har formået at holde skjult for faderen. Når han er ude går hun i byen eller er sammen med venner i hjemmet. Oliver bliver passet af tilfældige unge piger eller af drukvenner. Faderen opdager det, bl.a. ved naboers hjælp, da Oliver er omkring 2 år. Han forsøger først at få styr på familien ved at skifte arbejde, så han kommer hjem hver dag. Oliver kommer i en integreret institution, mens faderen er på arbejde. Moderen forsøger at komme i arbejde, men det lykkes ikke. Sundhedsplejersken kommer i hjemmet og opprioriterer besøg, men hun underretter ikke børn og familieforvaltningen om forholdene i hjemmet af frygt for, at moderen så vil afvise fremtidige besøg, og hun vurderer, at det vil være vigtigst, at hun kan fastholde kontakten til moderen. Moderen magter til sundhedsplejerskens besøg at være hjemme og have hjemmet i nogenlunde stand. Sundhedsplejerskens besøg ophører da Oliver er 2 år.

Underretning:

Oliver, der er stor af sin alder, udviser forskellige udadrettede adfærdsmæssige problemer, ligesom der er sproglige og motoriske problemer. De professionelle omkring familien er opmærksomme på Oliver og Olivers udvikling og de er bekymrede for hans hjemlige forhold. I forbindelse med børnehavens bekymring bliver sagen drøftet anonymt i det tværfaglige team (erfarer forældrene senere). Her forstår man Olivers problemer som tegn på mistrivsel i hjemmet og måske en psykiatrisk lidelse som ADHD. Det tværfaglige team anbefaler at Oliver bliver undersøgt af psykolog og at der bliver foretaget en underretning til børne- og familieafdelingen.

Forældrene bliver chokerede over underretningen og specielt faderen reagerer. Han er uforstående overfor, at børnehaven ikke har talt med ham om deres bekymring og føler sig gået bag ryggen.

Handleplanen;

Moderen benægter alkoholmisbrug, men i forbindelse med undersøgelsen af Olivers forhold erkender hun misbruget, men ønsker ikke behandling, da hun mener, at hun selv kan styre det ved mandens hjælp. Hun har tidligere kunnet reducere sit forbrug kraftigt. Børnehaven beskriver i en udtalelse: " De andre børn er lidt bange for Oliver og de andre børns forældre vil ikke have, at deres børn leger med ham. Oliver er således meget alene og har meget få at lege med, hovedsagelig børn, der udviser en eller anden form for problemer". Oliver bliver

psykologisk testet, men man finder ingen klare diagnoser. Han er ganske vist voldsom og motorisk og sproglig understimuleret, men han kan godt koncentrere sig, og han betegnes som normal til godt begavet. Han henvises dog til børnepsykiatrisk ambulatorium og familien bliver skrevet op til en familiekonsulent mhp. støtte til samværet med Oliver. Der bliver afholdt et tværfagligt møde – et såkaldt handleplansmøde mellem børnehaven, psykolog, socialrådgiver og forældrene, hvor der bliver aftalt vilkår for forholdene omkring Oliver og det fremtidige samarbejde mellem parterne.

Forældrenes skilsmisse og Olivers udvikling:

Moderens alkoholproblem blusser op igen og forældrene bliver skilt. Faderen får forældremyndigheden over Oliver. Moderen forsvinder ud af deres liv.

Oliver har i mellemtiden fået støtte i børnehaven og der er etableret et rimeligt samarbejde med faderen, der dog stadig føler sig kontrolleret og mistænkeliggjort. Oliver udvikler sig og bliver alderssvarende, både sprogligt og motorisk.

Der er intet aktuelt samarbejde med børne- familieafdelingen, men Børnepsykiatrisk ambulatorium er stadig inde i billedet og familien er stadig skrevet op til familiekonsulent

Børnehaveklassen:

Oliver starter i børnehaveklasse. Han er stor, stærk og kvik. Ret hurtigt får børnehaveklasselæreren svært ved at styre ham, og det kommer til voldelige episoder, hvor både læreren og andre børn er involverede. Det er i øvrigt en klasse med mange udadreagerende drenge.

Oliver tager alle udfordringer op, da han ikke er i stand til at vurdere konsekvenserne af sine handlinger. De andre forældre reagerer ligesom i børnehaven, og Oliver ekskluderes af den bedst fungerende del af børnegruppen. Faderen føler sig mistænkeliggjort både af lærerne og af de andre forældre, der indoptager lærernes holdning til Oliver og faderen.

Specialscole – Oliver trives:

Oliver kommer i en specialscole, der ligger for sig selv. Lærerne er specialiserede og det begynder at gå godt med Oliver. Han kommer i faste rammer og begynder at tage fra fagligt. Hjemme fungerer det godt, der er en fast rytme og faste normer for tingene og både Oliver og faderen kan slappe af. Faderen kan begynde at tage Oliver med i den lokale fodboldklub, hvor han begynder at spille fodbold. Faderen er barnefødt i lokalmiljøet og kender mange af de forældre, der tidligere tog afstand fra Oliver og faderen. Oliver inkluderes lidt efter lidt i fodboldklubben, selv om han ikke er ret god til at spille fodbold.

Ny familie:

Faderen får ro på sin tilværelse, finder en kæreste fra det lokale miljø, og de flytter sammen i hans hus. Hun har en søn, Lukas, der er lidt yngre end Oliver.

Oliver trives i skolen og i fodboldklubben, hvor det dog stadig er en forudsætning at faderen følger ham, men han savner nogle at lege med i dagligdagen. De andre børn bor langt væk og de lokale børn har hinanden. Lukas har sine egne legekammerater. Han er en stille dreng, der elsker at læse og spille på computer, hvor Oliver kræver fysiske aktiviteter, gerne hele tiden. Han er på den måde en stadig udfordring for familien, der nogle gange må dele sig for at tilgodese begge drenges behov.

Overflytning til almen klasse:

Oliver afsluttes på børnepsykiatrisk ambulatorium, der ikke mener, han har ADHD. Oliver klarer sig godt i skolen og er rigeligt svarende til sit eget klassetrin, 3. klasse. Skolen og forældrene beslutter, at Oliver skal flyttes i en almindelig skole. Skolen er betænkelig, men

forvaltningen mener, at det nok skal gå. Oliver starter efter sommerferien i 3. klasse, så han er godt med fra starten. Han skulle egentlig i 4. klasse. Der kommer ikke støtte på. Han finder aldrig ud af, hvordan man opfører sig i 3. klasse i en almindelig skole, så han bliver mere og mere urolig. Det kommer til forskellige episoder, hvor både lærere og de andre børn føler sig pressede og de andre forældre begynder igen at røre på sig. Oliver føler sig mere og mere udenfor og jo mere udenfor han føler sig jo mere kæmper han for opmærksomhed – og han er stadig let at udfordre, bl.a. et bøvs fra andre er nok til at sætte ham i gang! Derhjemme bliver det også uholdbart. Skolen ringer næsten dagligt og beder faderen hente Oliver og Lukas tør ikke tage kammerater med hjem, ligesom hjemmet i højere og højere grad bliver en kampzone.

Tilbage på specialskolen:

Forældrene presser på for at få Oliver tilbage til specialskolen og efter nogle måneder lykkes det og der kommer mere ro på. Oliver er dog ikke velset i fodboldklubben længere, ligesom han nu er helt isoleret i lokalmiljøet. Der bliver også set skævt til familien i lokalmiljøet og Lukas bliver drillet med sin "Pap" storebror.